

၁။ မော်ကွန်းလွှာ(အယ်ဒီတာအဖွဲ့	၅
၂။ မာဘီ	၆
၃။ ဒီမိုကရေစီရမှ . . . (ခေတ်ခေတ်အောင်)	၁၂
၄။ တစ်စုတစ်စု ပုံရိပ် (သဗ္ဗာန်)	၁၅
၅။ ကျွန်တော်သိသမျှ (အောင်ကျော်)	၁၈
၆။ အတိတ်ကို မြစ်ချင်မှာ ဝတ္ထု (သုရထိုက်)	၂၆
၇။ သွေးတစ်စက်အသက် . . . (ထွန်းမြင့်ဌေး)	၂၉
၈။ ၈၈ တစ်စုတစ်စု . . . (စိန်ပျိုမြင့်)	၃၈
၉။ ရှစ်လေးလုံးပုံရိပ်ကောက်ကြောင်း(ပညာထွန်း)	၄၃
၁၀။ ၈၈၈၈ တစ်စုတစ်စု (စည်သူမြသန်း)	၅၁
၁၁။ ဩဂုတ်လ သွေးစက် ၈၈၈၈(ခေဦးကျော်ခေါင်)	၅၅
၁၂။ အရေးတော်ပုံအလံကိုင်သော(ခေတ်မြင့်ခေတ်)	၆၂
၁၃။ လင်းလက်ကြယ်ဖြူ (ပညာထွန်း)	၆၅
၁၄။ ခွပ်ခေါင်းနုပျို . . . (ခေါင်းသိမ်း)	၇၀
၁၅။ သံမဏိတံတိုင်းကိုလှဲမြို့ကျခြင်း (ထင်လင်းဦး)	၇၄
၁၆။ ရာကျော်သေပြီ (ခဲမြင့်သိန်း)	၇၂
၁၇။ ရွှန်ဖိုးစက်ပွင့်(တက္ကသိုလ်ကျောင်းဆရာဟောင်းတစ်ဦး)၈၆	
၁၈။ ဗမာနိုင်ငံလုံးဆိုင်ရာ (တက္ကသိုလ်ကျောင်းဆရာဟောင်းတစ်ဦး)	၉၂
၁၉။ အောင်ကြီးစာ (ခေါ်မြစ်မိ)	၉၅
၂၀။ ခိုင်လုံချစ်အောင်ကြီးသို့ . . . (ခေါ်မြစ်မိ)	၉၉
၂၁။ တိုက်ခွဲကသက်သေထုတ် (MR နိုင်/ချစ်)	၁၀၃
၂၂။ မြန်မာပြည်ကျောင်းသားများသို့	၁၀၇
၂၃။ ၁၇ . ၇ . ၈၈ အာဇာနည်နေ့	၁၁၀
၂၄။ ရှစ်လေးလုံးအမှတ်တရများ(မင်းခင်လွင်)	၁၁၄
၂၅။ ၁၉၈၈ မြန်မာနိုင်ငံ (DR ခေတ်မင်း)	၁၁၈
၂၆။ ခရစ္စတိုမာကိုလတ်နှင့် . . . (တိုးခေါင်း)	၁၂၆
၂၇။ ရှစ်လေးလုံးခိုင်ယာယီ (ဖိုးခေါင်းမာန်)	၁၃၄
၂၈။ ပုဂ္ဂလိကပိုင် ရှစ်လေးလုံး (DR ရန်ပျိုးသိမ်း)	၁၄၂
၂၉။ ဦးတင်ဦး . . . (ညိုထွန်း)	၁၄၇
၃၀။ ကျောင်းသားကြီး-လေး(စည်သူမြသန်း)	၁၅၀
၃၁။ ရှစ်လေးလုံးတောင်ဥက္ကလာ(ခေတ်မြင့်)	၁၅၄
၃၂။ ၂၅ နှစ်သင်ခန်းစာ (ထွန်းအောင်ခေတ်)	၁၅၉
၃၃။ မပွဲမြစ်လိုက်တဲ့ကြားဖြတ် (ကိုလေး-၇၄)	၁၆၃
၃၄။ ကက်တလောက်	၁၆၈

“ရှစ်လေးလုံးအရေးတော်ပုံကြီး”ကို “သွေးမော်ကွန်း တစ်ခု”ဖြစ်သည်ဟု ကျွန်တော်တို့ခံစားယူဆ ကဗျည်းတိုးလိုပါ သည်။ ဤသွေးမော်ကွန်း၏ အရှိန်အဟုန်ဖြင့် ဒီမိုကရေစီနိုင်ငံတော် သစ်ကြီးကို မြင့်မြင့်မားမား ချီတက်နိုင်လိမ့်မည်ဟုလည်း ကျွန်တော်တို့ မမှီတ်မသုန်ယုံကြည်ထားပြီးဖြစ်ပါသည်။

ခေတ်တစ်ခေတ်မှ ခေတ်တစ်ခု၊ ခေတ်တစ်ခုကို ကုပြောင်း ရာတွင် ထိုက်တန်သောအရင်းအနှီးတစ်ခုတော့ ပေးဆပ်ရမိ ပြီး ပေးဆပ်ခဲ့ရသော အသက်၊ သွေး၊ ဈေးတို့ကို အချိုးအနှိမ ဖြစ်စေလိုသည်မှာလည်း ကျွန်တော်တို့ဆန့်ပင်ဖြစ်သည်။

လွတ်လပ်ရေးပြေးနောက်ပိုင်း မြန်မာ့သမိုင်းတလျှောက်တွင် ပြောင်းလဲလာသော ကာလတိုင်း၊ ကာလတိုင်း၌ပင် မြန်မာပြည် သူ့အပေါင်း တာဝန်ကျေကျေဖြင့် ပျောက်ဆုံးနေသော ပန်းတိုင် ကိုရှာဖွေခဲ့ကြသည်ကို နှောင်းလူများမပေမလျော့စေလိုသည် မှာလည်း ကျွန်တော်တို့၏ အလိုဆန္ဒတစ်ခုပင် ဖြစ်နေတော့ သည်။

ရှာဖွေခဲ့ကြသောပန်းတိုင်တိုင်း၊ ပန်းတိုင်တိုင်းတွင် ဆင်းရဲ ဒုက္ခများနှင့် ပြည့်နှက်နေသော အနိဋ္ဌာရုံတွေကို ဖြတ်သန်းလွန် မြောက်ခဲ့ကြရသည်သာဖြစ်သည်။ ၁၉၆၂၊ ၁၉၆၅၊ ၁၉၇၄၊ ၇၅၊ ၇၆၊ ၁၉၈၈မှသည် ၂၀၀၇ ခုနှစ်အထိ အရေး တော်ပုံမြင်ကွင်းများက သက်သေအဖြစ်သမိုင်းတွင် ကျန်ရစ်ခဲ့ သည်။ ဤအနိဋ္ဌာရုံမိုင်တိုင်များကို ဖြတ်ကျော်ပြီးသည်အထိ ပန်းတိုင်ကား မပီပြင်စိုးတမ်းမျှသာ . . . ။

အရေးတော်ပုံကြီးများအတွင်း ပါဝင်လှုပ်ရှားခဲ့ကြသူတို့၏ အသက်၊ သွေးတို့သည် အုတ်တချပ်၊ သဲတပွင့်မျှသာဆိုသော် လည်း သူတို့အတွက် “ဘဝ”တစ်ခုဖြစ်နေသည်ကိုတော့ ငြင်း ဆန်၍မည်မထင်။ ဤသို့ စွန့်လွှတ်အနစ်နာခံရသူတို့၏ဘဝတစ် ခုချင်းဆိုကလည်း လစ်လျူရှုရန်မသင့် . . . ။

ထိုက်သင့်သောဂုဏ်ဖြူမှု၊ အသိမှတ်ပြုမှုတို့ဖြင့် ထိုသူ့အ ပေါင်းအား “ခြေဆည်ရာ”တစ်ခုပေးနိုင်မည်ဆိုလျှင် . . . ။

ကျွန်တော်တို့ ဤစာအုပ်ပြုစုရကျိုးနပ်ပြီဟု ယူဆခံစားမိပါ သည်။ ဤရည်ရွယ်ချက်ဖြင့် “၈၈၈၈ အရေးတော်ပုံမော် ကွန်း”ကိုပြုစုလိုက်ရပါသည်။